

A N E X Ă

la îndreptarul de spovedanie pentru monahi

Mărturisesc încă, înaintea Preamilostivului și Preaîndurătorului Dumnezeu, că am făcut și aceste păcate (sau dacă nu le-ai făcut pe toate, le spun umai pe cele pe care le-ai făcut):

Am fost trufaș, mândru, măreț în deșert, înalt cu cugetul, înalt cu sprânceană, îngâmfat, trecător cu vederea, semeț, iubitor de arătare, nerecunoscător, nemulțumitor, iubitor de podoabe, mândru, preacurvar, necurat, întinat, desfrânat, neînfruntat, stricat, răsfățat, înverșunat, împătimit, nelegiuitor, iubitor de duceți, îndrăcit cu pânțele, îndrăcit cu gătlejul, desfătat, îmbuhat, bețiv, negrijuliu, somnoros, leneș, iscoditor, viclan, zavistnic, pizmaș, clevețitor, pârlător, ucigaș, tâlhar, fur, nedrept, lacom, răpitor, iubitor de averi, cămătar.

M-am iuțit, am fost mîncinos, urât câștigător, scump, pomentor de rău, bârfitor, de faimător, șoptitor, am luat în răs, am vorbit urât, am jurat strâmb, am fost împietrit cu inima, neîncercat, nesupus, neascultător, vorbitor de rău, mândros, batjocoritor, amăgitor, ocărător, iscoditor, izbânditor, prigonitor, avar, neîndurat, nemilostiv, nesimțit, ne iubitor de săraci și de străini, neîmpăcat, neprietin, zădărnitor, lupător, suduitor, obraznic, bătauș, iubitor de cearță, vorbitor în zadar, deșert, nebun, nebăgător de seamă, nețenitor, ne iubitor de bine, urător de frate, urător de fapte bune, hulitor, judecător, necredincios, osânditor, nepocăit, nemărturisitor, cel fără de răspuns, uneltitor de rele, cel cu chip înfricoșat.

Mărturisesc că am mai greșit cu reaua cugetare, cu nebunia, neîmfrânarea, vrăjirea, nepriceperea, neștiința, mânia, ieșirea din minți, aiureala, sălbăciea, obraznicia,

lașitatea, topeala, negrija de cele bune, greșea cea de fiecare clipă, zgârcenia, risipirea, necunoștința, neobișnuința, cunoștința mîncinoasă, uitarea, nedeosebirea, nesimțirea, nedreptatea, lăncezeala, flecăreala, nesocotința, păcatul de tot felul, nelegiuirea, fărădelegea, robia, încuviințarea cea rea, însoțirea fără de judecată, momeala drăcească, zăbovirea, odihna trupească fără trebuință, răutatea, boala sufletului, lipsa de curaj, neputința mîntii, nepăsarea, trîndăvia, neprețuirea lui Dumnezeu, abaterea, călcarea poruncilor, necredința, neîncrederea, reaua credință, puțină credință, slujirea multor patimi, nerecunoașterea lui Dumnezeu, necuviința, ghicirea, fermecătoria, tăgăduirea lui Dumnezeu, nereșinerea de la rău, iubirea de vorbă multă, înălțarea, înfumurarea nebună.

Am greșit cu neatenția, nesporirea, amăgirea, rățacirea, cutezanța, necurăția, mîncarea de spurcăciuni, desfiatarea, lăcomia pînteceleui, mânia, întristarea, slava deșartă, părerea de sine, urâciunea, alăturarea, ameteala, plăcerea mîncărilor bune, mîncarea pe ascuns, mîncarea fără măsura, mîncarea de unul singur, ușurătața, umblarea după voia proprie, neîncercarea binelui, nepedepsirea de sine, nedestoinicie, tâmpenia, grosolanția, ușurătața voii, vorbirea împotrivă, iubirea de vrajbă.

Am păcătuît cu greaua vorbire, strigarea, tulburarea, hărțuiala, pofta nesocotită, fierberea, oțărârea, smintea, dușmănia, alergarea după multe, învinovățirea, ura, calomnia, injuria, necinstirea, furia, asprim ea, jurămîntul, părtinirea, uciderea cu cuvîntul din ură, primirea de daruri, cearta, necuviința, luarea în răs, lucrarea împotrivă, asuprirea, disprețuirea aproapelui, bătaia, lipsa de iubire, neunirea la cele bune, neîmpăcarea, ponegrirea, neînțeleger ea, cruzim ea, nerușinarea, întunecarea gândurilor, neprivirea, orbirea, năzuirea la cele vremelnice, împătîmirea, deșertăciunea.

A m fost stăpânit de toropeala sufletului, somnul mult, nălucire, băutura multă, neîntrebare, momeala, încântare, nesocotință, iubirea de plăceri, vorbirea celor de rușine, umblarea după femei, dorința neîngrădită, înfierbântarea curviei, pofta sufletului, întinare, prietenia particulară și pătim așa, râs, îndrăzneală, neorânduială, tovarășia cea rea, uneltirea spre rău, jeuirea de cele sfinte, câștig rușinos, înșelare, cârtire, nemulțumire, reaua plăsmuire spre a face răul, răzbunare, micimea de suflet, zăpăceală, mângâiere de limbă, vorbirea în deșert, stricăciune, bucuria nesocotită, înprăștierea gândurilor, prietenia nesocotită, reaua purtare, vorbirea de prostii.

A m greșit cu neprimirea altora, umblarea după câștig, indignarea, ținerea în mintea răului, dorința de răzbunare, reaua întrebare, reaua dispoziție, înfumurarea, făcătoria, ironia, prefăcătoria, folosirea glumelor proaste, curiozitatea, înfrângerea, dragostea răcească, călcările, nețelegerea de Dumnezeu, surzenia sufletului, cugetul semet, lauda de sine, fălirea, umilirea aproapelui, neîndurarea, deznădejdea, momeala, ura de Dumnezeu, descurajarea, ura de oameni, pomelirea de rău, vorbirea de rău, osândirea, întristarea de suflet, învidia, rivalitatea, iubirea de materie, afecțiunea pentru cele pământești, nerăbdarea, neîncredința, nemulțumirea față de Dumnezeu, asuprirea inimii, nerecunoștința față de oameni, trufia, iubirea de a porunci, dorința de a plăcea oamenilor, iubirea de arătare, duplicitatea, învoirea cu păcatele cele pătim așa ale sufletului și ideea cugetare la ele, răstăcirea gândurilor, iubirea de slavă, iubirea de argint, iubirea de plăceri trupești și iubirea de sine, care este maica și rădăcina tuturor răutăților.

Toate aceste patimi s-au adunat din scrierile Sfinților Părinți Ioan Damaschin, Petru Damaschin și Calist (Filocalia 5 și 6).

M ărturisirea către duhovnic

după rânduia la Sfântului Munte Athos

Mărturisesc Domnului Dumnezeu meu Atotțiitorul, Celui în Sfânta Treime săvîrit și închinat, Părintelui și Fiului și Sfântului Duh și Stăpânei mele, Preabinecuvîntatei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, tuturor Puterilor cerești și sfinției tale, cinstite părinte, toate păcatele mele câte le-am făcut din copilărie până astăzi și de la mărturisirea mea cea mai de pe urmă cu umilință le mărturisesc, că multe răutăți am făcut, greșind fără număr.

Căci în păcate m-am zămislit și în păcate m-am născut și în păcate până în ziua și în ceasul de acum am viețuit. Că voia lui Dumnezeu și sfințele Lui porunciniciodată nu le-am păzit; nici frica și dragostea Lui mai înainte de toate n-am cinstit. Căci în noroiul poftelor, duleților trupești și în grijile vieții fiind cufundat, cu totul m-am întunecat la minte, ticălosul, și nebunește întru cunoștință am păcătuît, de unde și rob și lăcaș patimilor m-am făcut și, din răul obicei, în răutăți și în toate voiele mele din tinerețe am urmat. Și așa, cu lenevire și cu multă nesimțire până acum petrec, făcându-mă cu totul bucurie dracilor.

În viața mea faptă bună sau pocăință adevărată cu lacrimi de umilință niciodată nu am arătat și în tot ceasul a greșinu încetez. Căci ce fel de păcate nu am făcut? Ce faptă grozavă și înversunată nu am săvârșit? Cu covârșire și cu sânguință, întru arătare și întru ascuns, cu voie sau fără de voie, întru știință și întru neștiință, cu lucrul, cu cuvîntul, cu gândul, cu mintea și cu toate simțirile mele cele sufletești și trupești.

Știința despre Dumnezeu și despre sfinția ta, duhovnicescul meu părinte și despre aproapele, niciodată nu o am păzit curată. Și când stau la rugăciune și la canon mă cuprind de lenevire și nu mă rog cu trezvie și cu evlavie

adevărată; ci în gânduri necuviincioase și în griji lum ești și deșarte mă răspândesc. Pravila și canonul cel rânduit nu le împlinesc cum se cuvine, nici la timpul rânduit nu le săvârșesc.

Sărbătorile nu le-am cinstit cum se cade. La biserică nu urmez regulat și, în biserică fiind, nu stau cu frica lui Dumnezeu și cu luare aminte la pravilă sau cu rugăciunea în minte, ci mă răspândesc cu gândul și dormitez întru nepăsare și fără mustrare de conștiință. Sunt stăpânit de iubirea de sine și de tot felul de duceti, de odihnă și de viața trupului, de nebuna împătimitare și de tot felul de iscodiri și necurății, păcate multe și nelegiuiri cu neoprire săvârșesc.

Cu lăcomia pântecele lui, cu neînfrânarea, în toate zilele nesățios și cu prea sațiu mâncând și bănd, fără de vreme și fără de rânduială, la arătare și într-ascuns, și în beții petrecând.

Cu multă trândăvie și somn peste măsură, cu necurate năluciri și înținăciuni în somn, cu multă întunecare drăcească petrec, în gânduri necurate și în tot felul de curvii și înversunări și toate simțirile mele sufletești și trupești mi le-am împuțit cu reaua mea voiață. Mă laud în minte și cu gura, mândrindu-mă sufletește și trupește, îndulcindu-mă cu slava deșartă și mândrind pe Dumnezeu cu părerea de sine că sunt ceva, cu înalta cugetare și cu îngâmfare.

Cu iubirea de argint și cu toată agoniseala de prisos, de îmbrăcăminte și de alte lucruri nefolositoare, cu scumpețea, cu silnicia, cu răpirea, cu nemilostivirea și cu neînfrânarea, cu neîndurarea și când făgăduiesc a da și a face bine, nu împlinesc.

Cu fățarnicia și cu vicleșugul amăgind pe alții; cu nedreptatea, cu pâră și cu mînciuna, cu mânia și cu iuțimea, cu clevetirea, cu pizma, cu urăciunea, cu silnicia și cu răspăltirea de rău, cu defăimarea, cu cârtirea, cu nerăbdarea, cu vorbe deșarte, cu glume și cu răs, cu limbuția, cu

furtașagul și cu îndoirea în suflet și în gând, cu hulă și cu necredință.

Sunt cu nemulțumire pentru facerea de bine către Dumnezeu și către oameni. Am osândit, am ocărât, am pârât, am blestemat, am urât, am zavistuit, am ținut în te răul, am mînit, am fost martor în cinos, am jurat strâmb și am pus pe alții să jure.

Sunt urător de frați, ocărăsc fără de rușine, țin în te răul și caut să mă răzbun. Am împietrire de inimă, m-am aprins de mînie și de ură și de toată răutatea sufletească și trupească, certându-mă cu alții, cu vină și fără de vină.

Am ocărât, am îmbrâncit, am bătut, am bătut și sîngerare am făcut, și apoi am căutat să fac pace și să cer iertăciune, ci plin de urăciune și cu împietrire de inimă petrec neiertat.

Am spus cuvinte de rușine și spurcate și am pricinuit sminteală și poticnire. Mă-am spurcat ochii cu privirea fețelor de sminteală și a părților cebr ascunse, privind și pipăind fără de rușine. Am curvit cu mintea, cu inima și cu sufletul și m-am spurcat cu poftele și cu voirea. M-am înfrumusețat și m-am împodobit ca să fac ochilor străini plăcere spre sminteală. M-am făgăduit și m-am lăudat; ca să fiu numit și cinstit între oameni.

Am înșelat, camătă am luat, pe săraci nu i-am miluit, pe bolnavi nu i-am căutat și cu viclesug m-am purtat, pe cei scârbiți nu i-am mîngăiat, nici i-am împăcat. M-am arătat nemulțumitor către făcătorii mele de bine.

N-am inimă dreaptă către frați și către cei mai mari. Am făcut răutate și viclesug. De câte ori am mărturisit sfinției tale păcatele și neputințele mele, nu le-am mărturisit curat, cu frica lui Dumnezeu și cu zdrobirea sufletească, am ocultat pricinile păcatului, ca să nu știi toate ale mele cum le-am făcut.

Canonul ce mi l-ai dat nu mi l-am împlinit cum se cade și porunca sfinției tale nu o am păzit. Făgăduințele Sfântului Botez nu le-am păzit curate. Greșesc în toate zilele și în tot momentul, noaptea și ziua, pe față și întru ascuns, smintindu-mă și smintind pe alții cu vederea, cu auzirea, cu mîirosirea, cu gustul și cu pipăirea, cu neînfrînarea ochilor și a limbii și cu toate simțirile mele sufletești și trupești și fac intrigă între frați.

Și fiindcă în toate fărădelegile am petrecut și câte slăbiciunea omului poate greși, am greșit înaintea lui Dumnezeu, și sunt vinovat întru toate păcatele fără de număr care le-am mărturisit și câte am mai uitat, pentru toate acestea mă căiesc și-mi pare rău și cu sfărîmarea inimii mă rog Preasfintei, Preabinecuvântatei și slăvitei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, tuturor Puterilor cerești și tuturor Sfinților și sfinției tale, cinstite Părinte, să-mi fiți martori în ziua Judecării împotriva vrăjmașilor mei, diavoli, că toate acestea le-am mărturisit și canon pentru ele am primit. Și te roagă lui Dumnezeu pentru mîntuirea și îndreptarea mea, că mă făgăduiesc să pun început bun. Amin.

Mărturisire

*adusă din Sfântul Munte Athos de către Sfântul Ierarh
Chesarie*

Mărturisesc Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Maicii Lui, tuturor sfinților și ției, cinstite părinte, toate păcatele mele cu care am greșit din copilărie și până acum și de la mărturisirea trecută, cu lucrul, cu gândul, cu cuvântul, cu limbuția, cu mîncarea peste măsură, cu grăirea de rău, cu trîndăvia, cu lenea spre rugăciune, cu lipsa de la biserică, cu neîmplinirea poruncilor duhovnicului, cu somnul, cu minciunile, cu clevetirea, cu

iuțim ea, cu osândirea, cu mânia, cu iubirea de argint, cu zavistia, cu cămătăria, cu ne iubirea de săraci, cu întunecarea drăcească, cu gânduri necurate, cu pofta a tot felul de curvie și înverșunare.

Toate simțurile sufletești și trupești mi le-am omorât cu reaua voiață, mi-am săturat ochii cu nălucirile a multe fețe, mi-am spurcat inima și sufletul cu poftele, cu slăbănogirea minții, cu nălucirile din timpulsomnului și cu miroseala. M-am mândrit în deșert, nu i-am iubit pe toți deopotrivă, am fost fățarnic, am râs de păcate străine și le-am făcut publice, am vorbit cuvinte spurcate, am râs nebunește, m-am jurat pe neadevăr, am blestemat pe numele lui Dumnezeu, m-am fățarnicit ca să fiu bine-văzut de oameni, m-am împodobit ca să fac plăcere ochilor străini, am fost nemulțumitor față de făcătorii mei de bine, n-am avut inimă dreaptă către frații mei și cei mai mari ai mei, am avut răutate și viclenie, m-am lăudat cu inima și cu gura, am făcut strâmbătăți, m-am crezut mai înțelept decât alții, m-am aprins de pizmă și de toată răutatea sufletească și trupească ca nimic al pe pământ.

Cu acestea toate și mai mari decât acestea am greșit înaintea lui Dumnezeu și nu este om pe care să nu-l fi în trecut cu păcatele. Îmi pare rău și cu toată inima mă căiesc și mă voi căi pentru că am mândrit pe Dumnezeu Cel preabun și milostiv.

Deci, mă rog și Preacuratei Sale Maici, sfântului înger, păzitorul vieții mele, tuturor sfinților și ție, cinstite părinte, ca Domnul să mă întărească și să pun început bun, fiind sprijinit de darul tău.

Iartă-mă, părinte, și mă dezleagă, binecuvintează-mă și te roagă pentru mine, păcătosul.

M ărturisirea

către duhovnic a Sfântului Dimitrie, Mitropolitul Rostovului

M ărturisesc înaintea Domnului Dumnezeu Atotțiitorului, Care este închinat și slăvit în Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, înaintea Născătoarei de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, a tuturor puterilor cerești, a tuturor sfinților și înaintea sfinției tale, cinstite părinte, toate păcatele mele fără de număr pe care le-am făcut și prin care am mâniaț pe Prea-bunul Dumnezeu până în ziua și ceasul acesta, cu gândul, cu lucrul și cu cuvântul. M ărturisesc că în păcate m-am zămislit, în păcate m-am născut, în păcate am crescut și în păcate am viețuit până în ziua și ceasul de acum.

M ărturisesc că am greșit cu mândria, cu slava deșartă, cu zavistia, cu ura, cu iubirea de argint, cu nedreapta cărmuire a averii bisericești, cu nemilostivirea, cu mânia, cu somnul, cu lenevia, cu îmbuibarea pântecelui, cu întunecarea drăcească, cu gânduri necurate, cu poftă de curvie, cu osândirea.

N-am cinstit zilele sfinte, n-am mers la biserică, n-am dat pildă bună supușilor mei, am jurat neadevărat, în biserică am stat cu nelegiuire aminte la cele ce se citeau și se cântau, am ieșit din biserică mai înainte de vreme, m-am împărtășit cu nevrednicie cu Sfintele Taine, n-am păzit sfintele porunci, am greșit cu voie și fără voie, cu sufletul și cu trupul și cu toate simțirile mele sufletești și trupești. Fîindcă am petrecut în toate fărădelegile și în toate păcatele cele fără de număr câte le-am m ărturisit și câte le-am uitat, pentru aceasta mă căiesc, îmi pare rău și cu sfărîmarea inimii mă rog Săpânei mele, Preasfintei și Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, tuturor

puterilor cerești, tuturor sfinților și sfinției tale, cinstite părinte, să-mi fii martor înaintea judecății, întru potirul diavolului, vrăjmașul și pizmășul neamului omenească, și să mă rugați pentru mine, păcătosul, Domnului Dumnezeu meu.

Te rog, cinstite părinte, ca cel ce ai putere de la Dumnezeu, Hristos Domnul nostru, de a dezlega și ierta păcatele celor ce se mărturisesc ție, dezleagă-mă și pe mine de toate câte le-am mărturisit și câte le-am uitat, ca să mă curățești de toate păcatele, să mă ierți și canon să-mi rânduiești, căci cu adevărat mă căiesc și mă voi căi și, de aici înainte, cu ajutorul lui Dumnezeu, mă voi păzi.

Iartă-mă, cinstite părinte, și mă dezleagă, binecuvîntează-mă și roagă-te pentru mine, păcătosul.